

Nr 289.

Av herr **Olsson** i Österbo m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning i statsverkspropositionen rörande lantbruksingenjörer och lantbruksstipendiater.

Under nionde huvudtiteln begär Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen, att riksdagen måtte besluta, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartementet och inom andra verk tillhörande civila statsförvaltningen från och med den 1 juli 1930 skall äga tillämpning å statens lantbruksingenjörer, att lantbruksingenjörerna skola hänföras till 21 lönegraden, att lantbruksingenjörstaxan skulle sänkas, så att inkomsterna av densamma i ett normalt lantbruksingenjörsdistrikt skulle minskas med 1,000 kronor, samt att för lantbruksingenjörerna skola tillämpas de pensionsunderlag och den pensionsavgift, som gälla för befattningshavare i 26 lönegraden.

Lantbruksstyrelsens i statsverkspropositionen refererade yttrande i dessa frågor innefattar bl. a. förslag, att lantbruksingenjörerna skulle hänföras till 22 lönegraden samt att taxans sänkning måtte begränsas till 600 kronor för distrikt med normal arbetsbörda. Inom kommittén av sakkunniga för ordnandet av lantbruksingenjörernas löneförhållanden m. m. har en av de sakkunniga i reservation påyrkat, att lantbruksingenjörerna skulle hänföras till 28 lönegraden i pensionshänseende.

Med hänsyn därtill, att de allmännyttiga arbeten, vilka av lantbruksingenjörerna planläggas och ledas, till stor del på grund av statsmakternas allt mer ökade understödsmedel för varje år bliva allt mer omfattande och i allt större grad fordra skicklighet och kunnighet för sitt genomförande och sålunda kraven på kompetenta ingenjörer av detta slag ställas allt högre, då den personliga arbetsbördan för distriktsinnehavarna allt mer ökas och det personliga ansvaret icke blott för tjänsteåliggandena, utan även för den växande biträdesstaben blivit allt större och hela organisationen av distriktens arbeten allt mer omfattande, synes det oss, att de nerskärningar i lantbruksingenjörernas inkomster, vilka av Kungl. Maj:t föreslagits i samband med den ifrågasatta regleringen, icke äro ägnade att giva en rättvis och skälig avvägning av lantbruksingenjörernas avlönings- och taxeförhållanden, ej heller giva den ställning i pensionshänseende, som kan anses motsvara deras tjänsteställning och arbetsuppgifter.

I anslutning till det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att statens lantbruksingenjörer måtte hänföras till 22 lönegraden;

att den ifrågasatta taxesänkningen måtte begränsas till högst 600 kronor i distrikt med normal arbetsbörda; samt

att lantbruksingenjörerna i pensionshänseende måtte hänföras till 28 lönegraden.

Stockholm den 21 januari 1930.

Rikard Olsson,
Österbo.

J. N. Svedberg.

Emil Hultman.
